

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل تاریخی عوامل موثر بر همگرایی و واگرایی اقوام ایرانی (نمونه پژوهی: قوم کرد)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ انتظامی، دوره 3، شماره 8 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمدرضا سلیمی سبحان، جهانگیر حیدری، ایرج نیکجو - پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی

خلاصه مقاله:

نیروهای همگرا و واگرا که در تعیین چگونگی و کیفیت انسجام ملی نقش عمده‌ای دارند، مفاهیمی منفک از هم نیستند، بلکه متغیرهایی هستند که دارای پیوندی معکوس و متاثر از هم میباشند. این نیروها در طی تاریخ و در برهه‌های زمانی مختلف، تحت تأثیر مدیریت سیاسی و خاطرات سیاسی و تاریخی اقوام و حکومت‌های مرکزی در عرصه‌ی جغرافیایی نمودها و بازتابهایی داشته‌اند. دربره‌ی زمانی کنونی که جنگ قومیتها و استفاده از خرده فرهنگ ها و اقلیت‌های موجود در عرصه‌یپیرامونی ایران، فصل مهمی از تاریخ درگیریها و اختلالات را رقم زده است. حال با توجه به این واقعیت که اقوام ایرانی و بخصوص قوم کرد، از یک سو بومی این جغرافیا بوده و از ریشه‌های تاریخی و فرهنگی مشترک برخوردارند و از سوی دیگر با واکاوی تاریخی اندرکنشهای اقوام و حکومت مرکزی شاهد مقطعی هستیم که تحت تأثیر سیاستهای قومی حکومت مرکزی، مداخلات خارجی، نقش‌آفرینی نخبگان محلی و غیره نیروی واگرایی بر همگرایی چیرگی داشته است. لذا این پژوهش به صورت توصیفی تحلیلی به دنبال پاسخگویی به این پرسش است که چه عواملی در برهه‌های تاریخی بر فرایند هم گرایی و واگرایی قوم کرد تأثیرگذار بوده است؟ به نظر میرسد عواملی همچون محتوای سیاستهای قومی، بروز خلا قدرت در مرکز، اندرکنش نخبگان ملی و محلی، بسترسازی مشارکت سیاسی اقوام و مداخلات خارجی در همگرایی و واگرایی اقوام ایرانی تأثیرگذار بوده‌اند.

کلمات کلیدی:

همگرایی، واگرایی، اقوام ایرانی، سیاست‌های قومی، قوم کرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942432>

